

DEVA Partili Karal'dan 5 Bakanlığa okul saldırılarıyla ilgili soru önergesi: "Bu çocuklar nasıl gözden kaçtı?"

DEVA Partisi Genel Başkan Yardımcısı ve İstanbul Milletvekili Hasan Karal, Kahramanmaraş ve Şanlıurfa'nın Siverek ilçesinde yaşanan okul saldırılarını Türkiye Büyük Millet Meclisi gündemine taşıdı. Eğitimden güvenliğe, sağlıktan aile politikalarına ve dijital denetime kadar geniş bir çerçevede değerlendirilmesi gereken olaylara ilişkin Karal, 5 ayrı bakanlığa kapsamlı soru önergeleri vererek devletin tüm ilgili kurumlarına toplam 49 soru yöneltti.

"Bu olaylar münferit değil, çok boyutlu bir sistem meselesi"

DEVA Partili Hasan Karal, Milli Eğitim, İçişleri, Sağlık, Aile ve Sosyal Hizmetler ile Ulaştırma ve Altyapı Bakanlıklarının yanıtlaması istemiyle TBMM Başkanlığı'na sunduğu önergelerde, 1'i öğretmen, 9'u öğrenci olmak üzere 10 kişinin yaşamını yitirdiği Kahramanmaraş'taki okul saldırısı ile Şanlıurfa'da 16 kişinin yaralandığı saldırının münferit değil, çok boyutlu bir sistem meselesi olduğunu söyledi.

Okul saldırılarının, eğitim kurumlarının yalnızca akademik bilgi aktaran yapılar olmanın ötesinde, öğrencilerin psikososyal gelişimini izleyen ve riskleri erken aşamada tespit eden birer koruyucu mekanizma olması gerektiğini bir kez daha

acı bir şekilde ortaya koyduğunu ifade eden Karal, söz konusu hadiselerin; öğrencilerin bireysel psikolojik durumları, aile içi iletişim sorunları, sosyal çevre etkisi, dijital mecralarda maruz kalınan şiddet içerikleri ve kontrolsüz ekran kullanımı gibi çok sayıda etmenin bir araya gelmesiyle şekillenen karmaşık bir sürecin sonucu olarak değerlendirilmesi gerektiğinin altını çizdi.

“Erken uyarı mekanizmaları yeterli mi?”

Özellikle sosyal medya platformları, şiddet içerikli dijital oyunlar ve bu içeriklerin etrafında oluşan çevrim içi toplulukların, kişilik gelişim sürecindeki çocuklar üzerinde doğrudan ve derin etkiler oluşturabildiğini kaydeden Karal, “Bu çerçevede, okullarda öğrencilerin yalnızca akademik başarılarının değil; psikolojik durumlarının, davranış değişimlerinin, sosyal ilişkilerinin ve risk eğilimlerinin de sistematik bir şekilde izlenip izlenmediği, erken uyarı mekanizmalarının ne ölçüde etkin çalıştığı, risk altındaki öğrencilerin tespiti, takibi ve yönlendirilmesi süreçlerinin yeterliliği, ailelerle kurulan iletişim ve iş birliğinin düzeyi, ayrıca öğrencilerin sosyal, sportif ve kültürel faaliyetlere yönlendirilmesi konularının bütüncül bir yaklaşımla ele alınıp alınmadığı büyük önem arz ediyor” şeklinde konuştu.

Karal, dijital dünyada kontrolsüz şekilde maruz kalınan şiddet içeriklerinin öğrenciler üzerindeki etkilerine karşı okulların, rehberlik servislerinin ve ilgili birimlerin ne düzeyde önleyici ve yönlendirici rol üstlendiği, bu alanda öğrenci ve velilere yönelik bilinçlendirme çalışmalarının yeterli olup olmadığının da değerlendirilmesi gerektiğinin altını çizdi.

Asıl soru: “Neden engellenemedi?”

Karal, yaşanan olayların erken teşhis ve önleyici mekanizmaların yeterliliğini sorgulamayı zorunlu kıldığını belirterek, “Eğer bu çocuklar önceden tespit edildiyse neden müdahale edilmedi? Edilmediyse ortada ciddi bir sistem boşluğu var. Her iki ihtimal de izaha muhtaçtır” dedi.

49 soruyla sistemin tüm boyutları sorgulanıyor

Toplam 49 soruyla konuyu Meclis gündemine taşıyan Karal, özellikle şu kritik başlıklara dikkat çekti:

- Bu öğrenciler daha önce herhangi bir kurum tarafından riskli olarak tanımlandı mı, yoksa sistemin tamamen dışında mı kaldılar?
- Tespit edildilerse, uygulanan müdahaleler neden sonuç vermedi, süreç nerede koptu?
- Okul, aile, sağlık ve sosyal hizmetler arasında eş zamanlı ve zorunlu bir koordinasyon mekanizması gerçekten işletildi mi?
- Bu çocukların aileleri için herhangi bir sosyal inceleme, destek ya da müdahale süreci yürütüldü mü?
- Psikolojik destek alan çocukların takip süreçleri süreklilik arz ediyor mu, yoksa başvuru ile sınırlı mı kalıyor?

- Riskli çocukların erken teşhis edilmesini sağlayan etkin bir ulusal izleme ve uyarı sistemi var mı?
- Okul ortamında öğrencilerin davranış değişimleri sistematik olarak izleniyor mu, yoksa bireysel çabaya mı bırakılıyor?
- Güvenlik birimleri bu tür olayları gerçekleştirebilecek bireyleri önceden tespit edebilecek bir risk analiz sistemine sahip mi?
- Okul çevrelerinde artan risklere karşı önleyici güvenlik tedbirleri yeterli mi, yoksa olay sonrası reflekslerle mi hareket ediliyor?
- Çocukların maruz kaldığı şiddet içerikli dijital platformlara karşı etkin ve bağlayıcı bir denetim mekanizması var mı?
- 18 yaş altı bireylerin dijital ortamlarda korunmasına yönelik yaş doğrulama ve içerik filtreleme sistemleri gerçekten işliyor mu?
- Çocukların sosyal, sportif ve kültürel faaliyetlere yönlendirilmesi bir politika mı, yoksa sınırlı uygulamalardan mı ibaret?